

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA
MÁSODIK SEKCIÓ

SZABÓ GYULÁNÉ kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(34344/07. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2011. február 8.

Ez a határozat végleges, de szerkesztői változtatás alá eshet.

A Szabó Gyuláné kontra Magyarország ügyben,
az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Tanácsként tartott
ülésén, melynek tagjai voltak:
Dragoljub Popović, *Elnök*,
Sajó András,
Kristina Pardalos, *bírák*
és Françoise Elens-Passos, *Szekció Hivatalvezető-helyettes*
2011. január 18-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően
az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (34344/07. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény („az Egyezmény”) 34. cikke alapján egy magyar állampolgár, Szabó Gyuláné („a kérelmező”) 2007. július 15-én terjesztett a Bíróság elé.

2. A Magyar Kormányt („a Kormány”) Höltszl Lipót Képviselő képviselte a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumból.

3. 2010. február 9-én a Második Szekció Elnöke úgy határozott, hogy közli a panaszt a Kormánnyal. A Tizennegyedik kiegészítő jegyzőkönyvvvel összhangban a kérelmet három bíróból álló Tanácsra szignálták ki.

A TÉNYEK

AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI

4. A kérelmező 1925-ben született és Budapesten él.

A. Az első eljárás

5. 1996. június 20-án a kérelmező társasházi közgyűlési határozat felülvizsgálata tárgyában több magánszemély ellen pert indított a Pesti Központi Kerületi Bíróságon.

6. Több tárgyalást és az eljárás két évig tartó, két alperes halála miatt elrendelt félbeszakadását követően a Kerületi Bíróság 2004. május 27-én ítéletet hozott.

7. Fellebbezés nyomán a Fővárosi Bíróság 2005. június 24-én a jognyilatkozat pótlása tekintetében részítéletet hozott, a többi igényt illetően pedig új eljárás lefolytatására utasította az elsőfokú bíróságot.

8. A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság 2008. március 25-én megszüntette az eljárást. A Legfelsőbb Bíróság felülvizsgálati tanácsa azonban hatályon kívül helyezte a határozatot, és az eljárás folytatására utasította az elsőfokú bíróságot.

9. 2009. december 15-én a Kerületi Bíróság ítéletet hozott, amely ellen a kérelmező fellebbezést nyújtott be. Az eljárás a Fővárosi Bíróság előtt jelenleg is folyamatban van.

B. A második eljárás

10. 2000. április 4-én a kérelmező egy másik társasházi közgyűlési határozat érvénytelenségének megállapítását kérve több magánszemély ellen pert indított a Pesti Központi Kerületi Bíróságon,.

11. 2004. október 5-én a Kerületi Bíróság ítéletet hozott, melyben részben helyt adott a kérelmező keresetének. Fellebbezés nyomán 2005. október 12-én a Fővárosi Bíróság ítéletet hozott. 2007. január 17-én a Legfelsőbb Bíróság elutasította a kérelmező felülvizsgálati kérelmét.

A JOG

12. A kérelmező azt panaszolta, hogy az eljárások hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésében lefektetett "ésszerű idő" követelményével. A Kormány vitatta a panaszt.

13. Az első eljárást illetően a figyelembe veendő időszak 1996. június 20-án kezdődött, és még nem zárult le. Ilyen módon az eljárás három bírósági szinten már több mint tizennégy éve és hét hónapja tart. Ebből az időtartamból két év az eljárás – két alperes halála miatt elrendelt – félbeszakadásának felel meg. Ez a késedelem nem róható az Állam terhére. A fennmaradó időszak azonban még mindig tizenkét évet és hét hónapot meghaladó. A második eljárást illetően a figyelembe veendő időszak 2000. április 4-én kezdődött, és 2007. január 17-én zárult le. Ilyen módon az eljárás három bírósági szinten hat évig és kilenc hónapig tartott. Az eljárások ezen hosszára figyelemmel a kérelmet elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

14. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld., többek között, *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII). A benyújtott anyagokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő

következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogára figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének. Ezért az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették.

15. A kérelmező az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdése alapján a második eljárás kimenetelét is panaszolta. Amennyiben a panasz úgy értendő, hogy az a bizonyítékok hazai bíróságok általi értékelését és az eljárás eredményét érinti, úgy a Bíróság megismétli, hogy az Egyezmény 19. cikkének megfelelően feladata a Szerződő Államok által az Egyezménnyel kapcsolatban tett vállalások tiszteletben tartásának biztosítása. Különösen nem feladata a Bíróságnak, hogy a nemzeti hatóságok által állítólagosan elkövetett tény- vagy jogbeli tévedésekkel foglalkozzon, kivéve ha, és amennyiben e tévedések az Egyezményben védett jogokat és szabadságokat sérthették. Továbbá, miközben az Egyezmény 6. cikke biztosítja a tisztességes tárgyaláshoz való jogot, semmilyen szabályt nem állapít meg a bizonyítékok elfogadása vagy értékelése tekintetében, ezért ezeket a kérdéseket elsősorban a nemzeti jognak és a nemzeti bíróságoknak kell szabályozniuk (ld. *García Ruiz v. Spain* [GC], no. 30544/96, § 28, ECHR 1999-I). A jelen ügyben a Bíróság meggyőződött arról, hogy a kérelmező beadványai alapján nincs jele annak, hogy a bíróságok elfogultak voltak vagy, hogy az eljárás más módon tisztességtelen volt. Ebből következően a panasznak ez a része nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben, s ezt a részt az Egyezmény 35. cikkének 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

16. Az Egyezmény 41. cikkére hivatkozva a kérelmező 15000 euró nem vagyoni kártérítést követelt. A Kormány vitatta az igényt. A Bíróság úgy véli, hogy a kérelmező nem vagyoni kárt szenvedett, s 9600 eurót ítél meg számára ilyen címen.

17. A kérelmező további 169053 forintot (600 eurót) követelt a hazai bíróságok és a Bíróság előtt felmerült költségek és kiadások megtérítésére. A Kormány nem nyilvánított véleményt a kérdéssel kapcsolatban. A birtokában lévő információkra és esetjogára figyelemmel a Bíróság az összes felmerült költség tekintetében 500 euró megítélését tartja ésszerűnek.

18. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, amelyhez további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Az eljárás túlzott hosszával kapcsolatos panaszt elfogadhatóvá, a kérelem többi részét elfogadhatatlanná *nyilvánítja*;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
  - (a) hogy az alperes Államnak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára
    - (i) nem vagyoni kár tekintetében 9600 (kilencezer-hatszáz) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét,
    - (ii) költségek és kiadások tekintetében 500 (ötszáz) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegétkell kifizetnie nemzeti valutában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;
  - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után.
4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2011. február 8-án, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. szabálya 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Françoise Elens-Passos
Hivatalvezető-helyettes

Dragoljub Popović
Elnök